

cere debueras. Quot mortales in senectute capulari hoc nonnum fecerunt? Tu vero id fecisti? Audebisne adhuc dis-

ritiam stectendam. Oblatio hęc facta fuit etiam in fine Vir-

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

PURIFICATIONIS MARIE VIRGINIS.

Quid sit Purificatio, & ad quid instituta?

Hujus diei festivitatis duo magna complectitur My-

Præsentia secundæ legem præcedebantur.

Santa Virgo se fabricatam legitur, hęc legitime tecum potest displicere.

Deus parit imperitiam, & oblationem noluit; corpus autem aptum mihi, neque accipere voluit holocausta pro peccato.

In quo fit magis do oblatio, & J. C.

Præstantia oblationis J. C. in hoc fit est, quod cogno-

Attentius nobis consideranda sunt virtutes admirabiles,

Videri volumus, quod minime sumus; superbia nostra

Bonus Senex, vir justus, & timens Deum, qui jampridem

Quam sunt, quibus videre contigit Salvatorem in Tem-

Virgo Sanctissima, nimis cure tibi est salus mea, ut me

Virgines, & quæ S. Virginitatem in Purificatione sua comitantur.

Meditatio virtutum, quibus feminis obnoxii.

S. Simeon impotenter excedit Domini adventum.

Ex frequentissimo populo duo tantum Simeon & Anna videntur Salvatorem.

mea est in te, sicut post Deum in te unice confido. Non nisi pro salute mea sustinuum Filium tuum Deo Patri suo ob-

Virginitas & submissio.

Virgines, & quæ S. Virginitatem in Purificatione sua comitantur.

Meditatio virtutum, quibus feminis obnoxii.

Maria cum Filio J. C. in Templo.

Beata Virgo in Templo.

Communionem peregris hsdem cum sensibus, quos Beata Virgo

Facile est ostendere in Purificationis Mysterio J. C. ob-

Secundo J. tradit se Patri suo sine ulla exceptione, cum-

Si Santa Virgo se hodie purificat, nobis potius hoc præ-

Cum lex Purificationis lata fuerit pro mulieribus vulgo,

Debemus nosmet esse terre Deo, & quemadmodum Filium Dei offerre se ipsum Patri in hoc Mysterio.

Ejadem argumenti continuatio.

S. Virgo subicit se legi Purificationis, non quia hæc tenebatur, sed ut præberet eius exemplum.

Reverentia S. Virginis erga Deum legem a Moyse latam.

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

ANNUNTIATIONIS BEATÆ MARIE VIRGINIS.

celat divina Maternitatis indicia: in Circumfione Dei Filii...

Purificatio Mariæ, & quanto fletu pretio Mariæ hoc sacrificium: Sanctorum Patrum...

S. Virgo le- git hujus omnes fer- vavit cir- cūstantias. Maria non obtemperavit solum præcipuis Legis hujus...

Virgo Maria in Purificatio- ne sua egressa vir- tutes conce- dit. Maria partur cum Filio suo humilitationes legalis hujus...

Secundum Simeonis Propheciam S. Virgo in corde pass- et: et omnia vulnera...

Inarnationis divini Verbi Mytherium, data ratione, id in Sancta Virgine videtur efficere, quod facit in Christo Jesu.

Quid, quædo, Mariam adeo humilem effiebat, ante- quam Angelus loqueretur ad illam, nisi mansio, quam Deus in illa collocaverat?

Quot divitias in humilem hanc Virginem non afferet il- le, in quo continetur omnes thesauri sapientie & scientie Dei...

Angelus in hoc Mytherio unice considerat Mariam ex plenitudine gratiæ, qua fuit præventa. Non dicit ipsam originem ducere a Regibus Juda, a Patriarchis, atque Prophetis...

Hoc in My- therio inven- titur ratio con- illand- i supremum dignitatem cum infima humilitate.

Dei præsentia in Maria causa erat humilitatis illius. Quod, quædo, Mariam adeo humilem effiebat, ante- quam Angelus loqueretur ad illam, nisi mansio, quam Deus in illa collocaverat?

Virgo Sancta, ne times: tantum abest, ut Messiam par- turat votum tuum debeas infringere, ut quia votum hoc servas, ideo Messias est natusurus ex te.

Vix respondit Angelus Mariæ, puritatem ejus incolumentem fuerunt, cum omnis hujus timor evanuit, omnesque illius quærentur dubitationes. Quæ fides: quo momento persuadens ea, que hæctenus erant inaudita, efficit, ut consentiat Matrem fieri Virgo in voto suo constantissima!

Quos sensus huic Sanctæ Virgini immittit supremus honor, ad quem Deus illam attollit, & singularis hæc electio, qua inter omnes Virgines Israel decoratur? Tota humilitate sua occupata, illius oblivisci non potest: & in tanta magnitudine tenet tacitæ, quanta est. Quia cogit quid sit futura, intenta est ei, quod ex se est: & proprio nihilo, quod illi semper versatur ob oculos tantum velamento gloriæ suæ fulgorem temperante, illum respicit, ejusque nitorem sustinet, quæ perfringatur. Mox vero comparans hoc nihilum cum proxima elevatione, sese abjicit, & humiliat coram Deo prout ab illo exaltatur, & honoratur.

inde fuerint oculis capti; quomodo nam sustinere potuissent faciem Virginis in sinu suo Verbum carnem factum gestantis, si splendor gratiæ non latuisset in fonte suo, & si idem prodigium, quo Filii magnitudo tegebatur, non extendisset se etiam ad tendendam magnitudinem Matris?

Virgo Sancta est felix illa Creatura ab æterno a Deo præ- destinata ut gratiam adeo eminentem reciperet, & ut esset tantæ capax fidelitatis. Simulac replevit illam Deus Spiritu suo, penitus replevit motibus omnibus, quos Spiritus hic illi inspiravit. Simulac prævertit illam benedictionibus suis, illa nihil prætermitit, ut illas in usum fidelis impendat. Illa preparata pro gratiam, & virtutes suas attrahit Verbum in sinu suum, & meretur eligi ex omnibus mulieribus, quæ illum concipiat. Nonne hæc simplicissima idea est, quam nobis ad- struit hæc Angeli verba: Ave gratia plena; Dominus tecum? (Luc. 1.) Si plena est gratia, & non est donis gratiæ, quæ non habet, nullos non exerit conatus, ut gratiæ respondeat. Aliquid defuisset ex parte Dei huic plenitudini, nisi omnem gratiam suam Virgini largitus fuisset; & defuisset aliquid ex parte Virginis, nisi sese totam gratiæ impendisset. Itaque quia plena gratia est, quia plene respondet gratiæ, Dominus est cum illa, dicit Angelus: Dominus in illam descendit ex illa carnem suscepturus. Sermo quartus Academiae anni 1681.

Sancta Virgo inter profundos sensus humilitatis suæ quibus Deo referat acceptam omnem divinam suæ Maternitatis gloriam, nonne conficitur exaltationem suam, & quam laudibus celebrat Dominum a quo exaltatur, & gratiarum copiam qua repletur, cum ejus prædicat misericordiam, a qua illi repletur? Magnificas anima mea Dominum, exclamavit illa, & exultavit Spiritus meus in Deo salvatori meo. Quia fecit mihi magna qui potens est, ex hoc beatissimo dicitur omni generatione. Beata produlubio, eo quod accepit a Deo hanc gratiarum plenitudinem, quæ erat necessaria ad præparandum in Creatura sua mansionem Verbi, hominem facturi: Sed beator, quia penitus respondens gratiæ, merita est, ut finis suus ad Mytherium hoc adimplemum eligeretur. Sermo quartus Academiae anni 1681.

Virgo Sancta, ne times: tantum abest, ut Messiam par- turat votum tuum debeas infringere, ut quia votum hoc servas, ideo Messias est natusurus ex te. Si potuisses de vi- tro concipere, digna non fuisses, quæ conciperes ex Spiritu sancto. Virgine, quem tibi pollicetur Angelus, non nisi in Virgini- sine concipi poterat. Ne verearis ergo in discrimen addu- cere puritatem tuam assensum Dei consilii, & electioni. Spiritus ejus descendit in te; Virtus ejus operatur est in sinu tuo, & Mater eris, quæ Virginem esse finis. Adde præterea, quæ quem es paritura, auctorem esse puritatem tuam consecrans il- lam, & audeo dicere, te magis adhuc Virginem futuram, quam facta fueris Mater. Sermo quartus anni 1681.

Vix respondit Angelus Mariæ, puritatem ejus incolumentem fuerunt, cum omnis hujus timor evanuit, omnesque illius quærentur dubitationes. Quæ fides: quo momento persuadens ea, que hæctenus erant inaudita, efficit, ut consentiat Matrem fieri Virgo in voto suo constantissima!

Quos sensus huic Sanctæ Virgini immittit supremus honor, ad quem Deus illam attollit, & singularis hæc electio, qua inter omnes Virgines Israel decoratur? Tota humilitate sua occupata, illius oblivisci non potest: & in tanta magnitudine tenet tacitæ, quanta est. Quia cogit quid sit futura, intenta est ei, quod ex se est: & proprio nihilo, quod illi semper versatur ob oculos tantum velamento gloriæ suæ fulgorem temperante, illum respicit, ejusque nitorem sustinet, quæ perfringatur. Mox vero comparans hoc nihilum cum proxima elevatione, sese abjicit, & humiliat coram Deo prout ab illo exaltatur, & honoratur. Repleta Spiritu sancto, cujus virtute jam efformatus fuerat Messias in visceribus ejus, jam Dei Mater effecta, ancillam se nominat. Hæc nequaquam sunt humilitatis idæe, quæ in Virgine communi- scant; Angelus testis est. Gantium illud Eucharisticum, quod illi Dei Spiritus inspirat, fidele est rei monumentum; Gantium, inquam, illud, in quo animam suam effundit suam el- fundit coram illo: Dominus, exclamavit illa, qui depositus potentes de sede, & exaltavit humiles respexit humilitatem ancillæ suæ. Quam raro tanta inventur modestia cum tanta elatione, tanta humi- litas cum tanta gloria! Ex eodem Sermone quarto anni ejusdem.

terò, benedicta, inquit illi, inter omnes mulieres, ego ne digna sum, ut Mater Domini mei venis ad me? Sinceræ, & jure sibi debitas laudes audiens Maria, quæ eas sibi gloriæ ver- tat, Dominum unice glorificat: & quin gaudeat ex ætimatione, in qua habetur apud homines, de hominum dumtaxat salu- te congaudet, quibus adfert securitatem, se Domini ancillam appellans. Quin se magnam vocet, laudat solum Dei miserico- diam, qui magna operatus est in illa; & si dicit futurum, ut se beatam dicant omnes generationes, referens ad principium suum admirabilia, quæ Deus in ipsa operari dignatus est, me- retur, ac attrahit ad se velut in infinitum gratias recentes. Ex quarto Sermone Academiae anno 1681.

Hujusmodi est Dei Sapientia, ut sensim, & sine sensu præ- pararet creaturæ opera sua mirabilia, eaque per ignotas vias perducat ad eam magnitudinem, ad quam illa provehere licet decrevit. Non exercet in illis suam misericordiam, ut ibi donis potest, nisi Deo factio homi- nis in utro- que. Hujusmodi est Dei Sapientia, ut sensim, & sine sensu præ- pararet creaturæ opera sua mirabilia, eaque per ignotas vias perducat ad eam magnitudinem, ad quam illa provehere licet decrevit. Non exercet in illis suam misericordiam, ut ibi donis potest, nisi Deo factio homi- nis in utro- que. Hujusmodi est Dei Sapientia, ut sensim, & sine sensu præ- pararet creaturæ opera sua mirabilia, eaque per ignotas vias perducat ad eam magnitudinem, ad quam illa provehere licet decrevit. Non exercet in illis suam misericordiam, ut ibi donis potest, nisi Deo factio homi- nis in utro- que.

Cui tanta est dicendi vis, & facultas, qui oratioe com- plecti possit ardores, qui cor Mariæ Virginis inflammatur postquam hoc Mytherium adimpletum fuit? Quis totum amoris ejusdem pondus ætimate potest? Erat illi manifesta cogitio pulchritudinis, divinarumque perfectionum illius, quem sine gerebat. In singula fere momenta sentiebat impressio- nes divine presentie suæ. Hoc proculdubio ginebat in illa suavissimam contemplationem illam, quæ est commixtio quædam lucis, & amoris, requies jucundissima, & felicitas ma- xima anime in terra. Ecce Sacer hic amor, prout progredie- batur ætas J.C., magis, magisque inflammabat dulcissi- mis conversationibus, quas habebat cum illo, divinitè vi- tæ ejus exemplis, admirabilibus doctrinis, quæ attentissime hauriebat, & servabat in corde tanquam pretiosam gratiæ semen, & sanctitatis. Denique dubitandum non est, quominus illa quæ magis amata fuit a Deo, quam illa crea- turæ omnes, incomparabili ratione præ ceteris illam ama- verit. Secundus Academiae Sermo anno 1683.

Sanctus pudor causa fuit propter quam Maria turbata est. Timor ejus nequaquam profectus est ex Sancti Gabrie- lis apparitione; namque suavissima illius conversatio cum Angelis erat. Sed turbata est. 1. quia Angelus apparuit il- li sub specie adolescentis pulcherrimi. 2. quia ille ingressus est in cubiculum suum, quo nullus mortalium pedem intu- lerat. 3. quia vidit se solum cum illo sine socio, sine te- ste, sine censore. 4. quia sibi maximum, & novum nuntia- tur Mytherium. Ipsa virgo erat, & Virginitatis votum nuncuparat, & dicitur ab Angelo conceptura, & futura Ma- ter. Hinc illa turbatur.

Sed o Sancta Virgo! cur turbaris? non eris mater, nisi quia Virgoes. Deus homo efficiendus nonni de Virgine nasciturus est: & Virgo nonni Dei Mater est futura. Solutio Virginitatis. Considerari potest modestia cum qua Maria Angelum al- loquitur, & prudentia, qua illi respondet. 1. Non audeo Sanctum Gabrielem respicere, neque in illum oculis hylro- gis, etiam illam reverenter alloquatur. 2. Nihil curiosius ab eo sciscitatur. 3. Prætermittit sese quæ ad dignitatem pertinent, ea quærit, quæ ad sanctitatem spectant. 4. An- gelus illi magnificum exornat elogium Filii, cujus illa mater erat surara. Dixerat hunc futurum altissimi Filium. Dominum Iesum esse in throno David Patris sui, regnau- rum esse in domo Jacob, regnauque ejus nullum finem ha- biturum. Mariæ parum ille hæc magalibus, videtur il- lum attendere, quod ad suam pertinet puritatem, Quomodo, exclamat, fieri potest? Virum non novi, sum Virgo, & talem me semper futuram vovi. O sanctum colloquium! Heu! Si Eva eandem habuisset modestiam, si hæc illa fuisset caute- la! Nisi oculos suos fixisset tanta curiositate in vicinam arbo- rem: nisi passâ fuisset se illici fructus pulchritudine, blandique

Interget, ac purus amor illius non alio experti deest, nisi Deo factio homi- nis in utro- que.

Humana eloquentia nequit ex- ore Vir- ginis, post verbum in sinu suo con- ceptum.

Maria ad Angelum salu- tationis tur- batur, & cogit, quomodo hæc se- le possit fax- ligare.

Modestia qua Maria Angelo re- spondet.

Sancta Virgo immerfa, ut ita dicam, in nihilis sui profun- ditate, exiit omnem gloriam, quam divina Maternitas ipsi afferbat, ut totam acceptam referat Deo. Elisabeth ad ejus conspectum sentiens exultare infantem, quem gerebat in u- Henry Bibl. Cene. T. vol. de Myther. Tom. IV.